

мистецької інтелігенції та її внесок у духовну скарбницю українського народу досліджували О. Тарапон та М. Шипович. Найбільшу зацікавленість у істориків викликали питання стосунків влади та творчої інтелігенції міста. Так В. Семененко, досліджуючи історію Східної України, велику увагу відводить радянським перетворенням, в тому числі і в галузі культури, саме в місті Харкові, який став центром цих подій. Питання культурного життя міста аналізуються у колективній праці «Історія міста Харкова ХХ століття». Отже, у 1990-ті роки дослідники розширили напрямки та коло питань з історії міста Харкова 1920-х років. Розглядалися не тільки загальні питання історії, а й аналізувалися окремі аспекти літературно-мистецького життя міста.

Таким чином, за попередні часи склалася значна за обсягом історіографія. Дослідниками розглядалися різні аспекти розвитку літератури та театру м. Харкова 1920-х років. Проте, майже не вивченими залишаються ідейні шукання харківських митців нової генерації та причини, що викликали певну політичну роздвоєність творчих особистостей.

Доброва С.

Державний біотехнологічний університет

ОСОБЛИВОСТІ ВПРОВАДЖЕННЯ ГЕДЕРНОЇ РІВНОСТІ В ОСВІТНЮ СИСТЕМУ УКРАЇНИ НА ЗАКОНОДАВЧОМУ РІВНІ

Гендерна нерівність є дуже актуальною проблемою у сучасному світі. Це стосується всіх видів діяльності: політики, освіти, сім'ї, економіки і так далі. Гендерна рівність є найважливішим правом людини, яке грає ключову роль у забезпеченні злагоди і миру в суспільстві. Це також необхідно і для повноцінної реалізації людського потенціалу.

У сфері освіти Україна має дуже добрі показники щодо гендерної рівності: доступ обох статей до отримання початкової і повної середньої освіти, а в закінченні вищої освіти жінки чисельно перевищують чоловіків. Але ця сфера також потребує впровадження певних гендерних стратегій для покращення якості життя без стереотипів за ознакою статі людини та її дискримінації.

Головними принципами гендерного компоненту в Україні є рівні права між жінками та чоловіками, справедливе відношення в усіх сферах, незважаючи на стать людини, толерантність та недискримінація. В Україні ухвалені певні закони, в яких чітко прописані концепції та стратегії щодо формування політики досягнення гендерної рівності.

Одним з таких законів є «Модельний закон про державні гарантії рівних прав та рівних можливостей для чоловіків і жінок» від 18.11.2005. Саме цей закон передбачає створення умов для гендерної рівності у всіх сферах державного та суспільного життя людини. У статті 14 прописані основні гарантії щодо забезпечення гендерної рівності в галузі освіти і культури, які включають:

- Отримання рівних умов доступу отримання всіх ступенів освіти;

- Сприяння гендерної освіти громадян;
- Заборона пропаганди дискримінації за ознакою статі.

Також від 18.06.2016 була оприлюднена стратегія упровадження гендерної рівності та недискримінації у сфері освіти «Освіта-гендерний вимір 2020». Вона визначає базові принципи, мету, стратегічні цілі, завдання, цільові групи, сфери впровадження та реалізації державної політики гендерної рівності та недискримінації в освіті.

Наступною програмою, що впливає на протидію гендерної нерівності, стала постанова «Про затвердження Державної соціальної програми забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків на період до 2021 року» від 11 квітня 2018 р. № 273. У розділі щодо протидії дискримінації за ознакою статі та дискримінації більше ніж за однією ознакою передбачає цілий ряд заходів, спрямованих на забезпечення та використання однакових за змістом навчальних програм з усіх предметів, здійснення моніторингу відповідності принципу забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків в закладах вищої освіти.

Проблеми, які є у сфері освіти з приводу гендерної нерівності в Україні – це низький рівень обізнаності з гендерної проблематики, поширення гендерних стереотипів та високий рівень впливу антигендерної ідеології на суспільство. Але в Україні на законодавчому рівні вирішують проблему гендерної нерівності в сфері освіти, що дає можливість якомога скоріше позбавитись від усіх гендерних стереотипів, що, ми сподіваємося, дасть можливість впровадити гендерну рівність в усі сфери діяльності людини.

Література.

1. Добрава С., Омельченко Г. Ю. Проблеми мотивації навчання у вищій школі. // Матеріали студентських наук. праць кафедри ЮНЕСКО"Філософія людського спілкування" та соціально-гуманітарних дисциплін. Вип. 2. Харків : ХНТУСГ- с. 19-22.
2. Моїсєєва Н. І., Омельченко Г. Ю. Комунікаційна діяльність в структурі соціально-комунікаційного знання. – 2017.
3. Моїсєєва Н. І. Становлення системної методології досліджень соціальної комунікації //Бібліотекознавство. Документознавство. Інформологія. – 2015. – №. 1. – С. 88-95.
4. Омельченко Г. Ю. Сучасні технології формування гендерної культури в процесі викладання соціально-гуманітарних дисциплін. // Сучасні технології соціокультурної діяльності : збірник матеріалів Всеукр. наук.-практ. конф. "Соціально-культурна діяльність в закладах вищої освіти". - Львів, 2019.- с. 50-54

Науковий керівник
канд. ек. наук, ст.викл. Омельченко Г.Ю.